

İkili Hayat

– BENGÜL.A. · 22 Ağustos 2020

Tenini yakıyordu esen sıcak rüzgâr. Bir yandan; kazanda kaynayan domatesleri karıştırıyor, öte yandan başından sürekli düşen yazmasını çekiştiriyordu. Yerde, bacaklarını uzatmış vaziyette, fasulye ayıklayan tombul, kırmızı yanaklı kadın:

-Ayyy anacım, anacım! İyiden iyiye yürütmez oldu dizlerim beni. Kız Sevda! Bir bardak soğuk su getir hele anana.

Bir koşu gidip, mutfaktan buz gibi su dolu sürahi ve bardak elinde gelen kız:

-Buyur anne.

Tekrar kazanın başına geçen kız, domatesleri karıştırırken:

-Anne!

-Haa!

-Okul açılıyor. Az kaldı.

-Eee?

-Off anne, sanki bilmiyorsun. Para lazım işte.

-Kız ne edecen parayı? Para da para. Bende yok abinden iste.

-Of be anne! Abim vermez para mara. Yengem de verdirmez zaten.

-Neyi vermez abin kız? Nankör ne konuşup duruyon yine?

Geniş kalçalarını oynatarak bahçeye inen yenge duymuştu son sözlerini.

-Hiç yenge. Ne olsun. Yatsaydın ya sen. Dinlenmen şart, malum.

-Ah yiğit kocam benim. Ne yapsa da yaranamadı size. Bir boğazda yolda. İşi çok zor!

Afra tafra içinde yanlarından geçerken:

-Eh bir fincan kahve içebilirsin dediydi doktor.

-Kızım sen bırak, ben karıştırırım. Sen yengenin kahvesini yap.

İçinden küfür ederek mutfağa gitti Sevdâ. Kızın gidişini kollayan yenge:

-Ana bana bak. Bu kız bir an önce Tayyar'a verin. Dediği dersiniz bu kız bir iş açacak başımıza.

-Okuyor benim kızım. Gelin Hanım, sen bebekle alakadar ol iyisi mi?

-Oldu anacım. Benden söylemesi!

Omuz silkerek uzattı bacaklarını güneşe karşı ve kahvesini beklemeye başladı.

Akşam yemeğinde sanki önünden alacaklarmış gibi, çiğnemedi yuttu lokmalarını. Ne varsa sildi süpürdü Halil, nefes almadan. Davul gibi şişen göbeğini alıp, arkasına yaslanarak geçirdi. Ev halkı alışkındı onun bu haline. Aldırış bile etmediler.

-Kız Sevdâ! Nişanlın Tayyar arıyomuş ama ulaşamıyomuş. Niye bakmıyorsun telefonlarına köpek?

-Abi görmemişim.

-Yalan söyleme kız. Bilmiyo muyum ben seni, elinden düşmüyo telefon.

Sessizce önüne baktı Sevdâ. İstanbul'a gideceği günü ipe çekiyordu.

-Ben onu bunu bilmem. Ha bu arada okuluna Tayyar götüreceksin seni.

-Nee! Şaka mı bu?

Telaşlı halini fark eden yengesini:

-Ne oldu gızz! Gocunacağı bir şey mi var? Dedi.

-Hiçç... Ne olsun yenge. Tayyar kaba biri. Yol yordam bilmez. Rezil eder beni oralarda.

-Bak hele laflara. Kız sen çok mu bilirsin de benim aslanlar gibi kuzenime laf edersin.

-Tamam Hanım. Bebeğe zarar. Uğraşma sen. Ben halletcem.

-Ama abiiii!

-Sus kız! Diyerek elinin tersini suratına çarptı.

Sabahtan beri rüzgârın sahip olamadığı yazmasına bu defa bir tokat darbesiyle halı sahip olmuştu böylece. Odasına girdi ağlayarak.

Bir hafta geçti aradan. Okula gitmek üzere otobüsteydi ve yanında Tayyar vardı!

“Her şey bitti. Ne yapacağım şimdi ben. Anlayacaklar. Yaşatmaz bu ayı beni.”

Otobüsün kalkmasına dakikalar kala Tayyar’ın çalan telefonu imdadına yetişti. Kısa konuşmasının ardından kararmış suratıyla kıza dönüp:

-Ben gelemiyom gülüm. Ama merak etme yakında geleceğim. Dedi.

-Aaa... Neden ama?

-İşim çıktı gülüm. Dikkat et emi ite köpeğe. Bulaşmasınlar sana.

-Oldu Tayyar. Merak etme sen beni.

-Sarımsaklı yediydim ama olsun. Gel hele.

Koca parmaklarının arasına sıkıştırdı kızın başını ve alnından öptü yağlı yağlı.

Artık yalnızdı. Rahat bir nefes aldı. Otobüsün verdiği ilk molada tuvalete gitti. Üzerindeki o hiç sevmediği rengi solmuş uzun pardösü ve başındaki eşarbu çıkarıp bavuluna yerleştirdi. Memleketine dönene kadar artık onları giymesine gerek kalmamıştı. Kot pantolon ve deri ceketıyla özgürlüğüne, tarzına ve özüne döndü.

Sevgilisiyle birlikte yaşadıkları eve heyecanla ulaştı. İçeriden keskin bir alkol kokusu geliyordu. Burnunu tutarak girdi eve.

-Berke! Neredesin aşkım? Ben geldim.

-Hıı... Aşkım. Sen mi geldin?

Yatak odasında uyuyan Berke, uyku sersemi yanıt verdi.

-Evet. Özlemedin mi beni?

-Özledim fıstık. Buraya gel.

Yatağa çekti Sevda'yı. Uzun uzun hasret giderdiler çılgınca, soluk soluğa. Üzerini giyinirken:

-Ne var ne yok aşkım? Çok özledim İstanbul'u. Artık tatil olmasın.

-Bu akşam parti veriyorum bebeğim.

-Süper. Kimler geliyor bebeğim?

-Sürpriz... Ben duşa giriyorum.

Dedi, vücudunun her yanı dövmeyle bulanmış, küpeli adam.

Deri mini eteği, şeffaf bluzu altında kırmızı sütyeni, siyah göz makyajı ve şarap rengi rujuna ek sınıksız topuz yaptığı saçları ile geceye hazır. Oldukça güzel, şuh ve çekiciydi.

Berke, birer ikişer gelen misafirlere gitar çalıyordu. Sevda'yı unutmuş gibiydi. Dumandan göz gözü görmez oldu gecenin ilerleyen saatlerinde. Her yanda boşalmış içki şişeleri, kuruyemiş ve cips artıkları...

Berke'nin tavırlarına inat üst üste içmeye başladı Sevda. Çalan telefonunu duymadı bile. Yanına yaklaşan, saç sakalı birbirine karışmış, her zaman leş gibi kokan Rıza, işaretle telefonunun çaldığını gösterdi. Ekranda Tayyar ismini görünce sinirlendi. Ancak açmasa olayın büyüyeceğini bildiğinden sessiz bir odaya giderek yanıtladı.

-Alo, efendim Tayyar?

-Gürültü geliyo. Neredesin sen?

-Ne gürültüsü?

-Adamı hasta etme lan!

-Ha... Ayşe burada da film izliyoruz. Onun gürültüsüdür.

-Öyle olsun bakalım. Yakarım lan en ufak hatanda. Bilmiş ol!

İçeriye geçtiğinde Berke'yi sarışın bir kızla öpüşürken gördü. Rıza yanına yaklaştı:

-Rahatlamak ister misin?

-Neee? Müzik sesinden duyamıyordu Rıza'nın sözlerini.

-Rahatlamak diyorum. İster misin?

-Nasıl olacakmış o?

-Seninki rahatlıyor bak.

Cebinden çıkardığı hapı uzattı. Sevda alıp ağzına attı. En son hatırladığı şey Rıza ile koltukta oturdukları ve karşısında Berke'nin o sarışın kızla uzun uzun öpüştüğüydü.

Sabah, kendisini çırılçıplak bir yatakta buldu. Yanında uyuyan Rıza'da çırılçıplaktı. Zonklayan beyni olup biteni algılamasına engel oluyordu. Orada burada sızmış insanlar, leş gibi kokan bir ev... Sendeleyerek kalktı. Tutuna tutuna odasına girdi. Berke, sarışın kızla koyun koyuna yatıyordu. Koşa koşa zor attı kendisini banyoya. Uzun uzun öğürdü.

Tekrar odaya girdiğinde dolaptan bulunduğu kime ait olduğunu bilmediği kazağı üzerine giyindi. Çılgınca bağırıp çağırmaya, sağa sola eşyaları atıp, kırıp dökmeye başladı. Sevgilisinin koynundaki kızı saçlarından sürükleyerek, yataktan çekip attı yere.

-Defolun. Defolun! Evimden.

Avaz avaz bağırmasıyla herkes çil yavrusu gibi dağıldı. Rıza çıkarken Sevda'ya baktı. "Ne olduğunun farkında mı acaba? Diye düşündü Sevda.

-Aşkım, yanlış anladın tamamen. Canım dur ne olur.

-Dokunma bana be! Ağzına sıçarım. Defol bu evden!

-Lan sürtük! Kırdırtma ağzını yüzünü. Sen kendine bak kaltak! Rıza ile neler yaptınız gözümün önünde.

Bu sözlerin karşılığını tokatla verdi Sevda. Israrla çalan telefonunu açtı ardından.

-Ne var Tayyar?

-Gülüm ben geldim. Senin dairen hangisiydi?

-Nee! Bir dakika, nereye geldin?

-Kızım, adamı ayar etme. Aç kapıyı!

-Şeyy. Ben Ayşelerdeyim.

-Lan akşam demedin mi Ayşe bende diye?

-Valla Ayşe'deyim dedim ben sana. Yanlış anlamışsın.

-Adresi ver. Uzatma!

Elleri titreyen Sevda, telefonu kapattıktan sonra bir süre düşündü. Telaşla Ayşe'yi aradı.

-Alo Ayşe? Ben bittim. Mahvoldum.

-Ne oldu? Sakin ol!

-Kızım ne olmadı ki. Berke'yle ayrıldık. Aldattı beni köpek. Hem de aynı evde. Bizim yatağımızda.

-Ne diyorsun sen. Ohaa!

-Ondan da beteri nişanlım Tayyar İstanbul'da! Sana geliyor şimdi. Ev müsait değildi. Mecbur kaldım. Sende olduğumu söyledim. Ben de şimdi hazırlanıp çıkıyorum.

Bavulun en dibine sakladığı pardösü ve eşarbını çıkardı. O ara gözüne, geçen ay yaptırdığı gebelik testi raporu ilişti. Test pozitif çıkmıştı. Tatil boyunca saklamış, kimselere açık vermemişti. Nefes nefese geldi Ayşe'nin evine. Salonun ortasına beyaz terli çoraplarıyla kurulmuştu Tayyar.

-Nihayet gülüm. Neredesin sen?

-Buradayım canım. Okula gitmem gerekti de.

-İyi. Çıkarma üstünü hiç. Yürü gidiyoz.

-Nereye?

-Abinle karar aldık. Düğünü iki hafta sonra yapıyoz.

-Nee!

-Duydun. Yürü yüzük bakcaz daha. Hem ne gerekiyosa al. Bir daha getirme bizi buralara.

Çalan zil, konuşmaları bıçak gibi kesti. Ayşe kapıyı açtı. Okuldan arkadaşları gelmişti. Hepsi Sevda'ya şaşkınlıkla bakmaya başladı.

-Aaa Sevda! Kapandın mı sen?

-Kızım bu ne hal? Ne ara kapandın? Dün gecenin etkisi herhalde. Ayılamadın mı daha?

-Ne oluyo? Lan bunlar ne diyo? Ne Gecesi?

Ardı ardına tokatları yapıştırdı suratına. Alıp memlekete götürdü Sevda'yı.

İki hafta sonra Sevda, üzerinde beyaz gelinliği, Berke'yi aradı.

-Alo Berke?

-Ne var Sevda? Ne istiyorsun?

-Berke ben hamileyim.

-İyi ya evleniyorsun işte! Babası hazır.

-Berke çocuk senden!

-Ya defol git başımdan kızım! Kaşar diyordu herkes arkandan. Kim bilir kimden o çocuk. Belki de Rıza'dan!

-Allah belanı versin!

İçeriye giren yengesi:

-Kız kalk. Düğün başlamak üzere.

-Tamam yenge.

Kendisini toparlamaya çalışıp, gelinliğin eteklerini tutarak ağır ağır yepyeni bir hayata doğru yol aldı.